

«Μικρὰν ἔχεις δύναμιν»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Θέαμα έκπαγλο, φοβερό, συγκλονιστικό αντίκρισε ο «υιός της βροντής», ο θεολόγος Ιωάννης, στο νησί της Πάτμου, όταν κατά την Κυριακή η μέρα «εγένετο εν πνεύματι». Θεία οπτασία, ουράνια, μοναδική. Μπροστά του ο «υιός του ανθρώπου» Κύριος Ιησούς, και ο ίδιος πεσμένος μπροστά στα πόδια Του μην μπορώντας να ατενίσει το φέγγος της θεϊκής Του μορφής. Οι οφθαλμοί Του «ως φλοξ πυρός», η φωνή Του «ως φωνή υδάτων πολλών» και το πρόσωπό Του «ως ο ήλιος φαίνει εν τη δυνάμει αυτού» (βλ. Αποκ. α 10, 13-16). Ο Ιωάννης από το φόβο του πέφτει στα πόδια του Κυρίου σαν νεκρός. Ο Κύριος όμως ακουμπάει επάνω του το δεξί Του χέρι και του παραγγέλλει να γράψει όσα του πει προς τους επισκόπους των επτά Εκκλησιών της Μικράς Ασίας. Ο έκτος στη σειρά είναι ο επίσκοπος της Εκκλησίας της Φιλαδελφείας. «Και τω αγγέλῳ της εν Φιλαδελφεία εκκλησίας γράψον»...

Τι έχει λοιπόν να πει προς τον επίσκοπο της Εκκλησίας της Φιλαδελφείας ο παντοκράτωρ Κύριος και παντεπόπτης Θεός; «Οίδα σου τα έργα». Γνωρίζω καλά

τα έργα σου. Εγώ σου άνοιξα «θύραν», τομείς δηλαδή δραστηριότητος ιεραποστολικής, δρόμο ανοιχτό για δράση, που κανείς δεν μπορεί να παρεμβάλει εμπόδια για να τον κλείσει. Γνωρίζω ότι «μικράν έχεις δύναμιν», όμως «ετήρησάς μου τον λόγον και ουκ ηρνήσω το όνομά μου». Τα μέσα που διαθέτεις γι' αυτήν την ιεραποστολική σου δράση δεν είναι πολλά, λίγα είναι και αδύναμα, και παρ' όλα αυτά εσύ δεν αρνήθηκες το όνομά μου, αλλά υπήρξες αφοσιωμένος σε μένα και τήρησες τα λόγια μου μέσα στο διωγμό που σε βρήκε.

Για το λόγο αυτό κι εγώ θα σε ανταμείψω με δύο τρόπους: Αφενός θα οδηγήσω μπροστά σου ανθρώπους που σε πολεμούσαν μέχρι τώρα (μέλη της ιουδαϊκής Συναγωγής), οι οποίοι, μετανιωμένοι, θα πέσουν να σε προσκυνήσουν και θα ζητήσουν να γίνουν χριστιανοί και μέλη της Εκκλησίας, και αφετέρου θα σε φυλάξω «εκ της ώρας του πειρασμού της μελλούσης έρχεσθαι επί της οικουμένης όλης, πειράσαι τους κατοικούντας επί της γης». Θα σε σώσω από μεγάλο πειρασμό και κίνδυνο, την ίδια ώρα που άλλοι θα περιπίπτουν σωρηδόν σ' αυτόν. Μην ανησυχείς, δεν θ' αργήσω, επιλέγει ο Κύριος. «Έρχομαι ταχύ». Εσύ μόνο φρόντισε μη χάσεις το στεφάνι σου, την ανταμοιβή των κόπων σου. Κράτα καλά την πίστη σου (βλ. Αποκ. γ 7-11). Μικρή, λοιπόν, δύναμη είχε ο επίσκοπος της Φιλαδελφείας. Και η ίδια αυτή πόλη μικρή ήταν - ούτε καν πρωτεύουσα, όπως οι έδρες των άλλων επισκόπων - αλλά και πιστούς λίγους είχε, ενώ αντιθέτως πολλούς Εβραίους, ισχυρή ιουδαϊκή κοινότητα, η οποία αντιδρούσε με πολλή σφοδρότητα στο έργο της Εκκλησίας. Επιπλέον και ο επίσκοπός της δεν φαινόταν να είναι άνδρας κοινωνικής επιφανείας και περιωπής, άνθρωπος με εξωτερικά εντυπωσιακά προτερήματα, δύναμη, ευγλωττία, επιρροή, κοινωνικές σχέσεις. Όλα φτωχά και μέτρια.

Όση δύναμη όμως είχε, όλη τη διέθετε ολόψυχα στο έργο της διαποιμάνσεως και της ιεραποστολής. Ο Θεός είχε ανοίξει θύρα ευαγγελισμού, και ο επίσκοπος έκανε το καθήκον του, και με το παραπάνω. Γι' αυτό και ακούει τον δίκαιο έπαινο από τον Ιησού Χριστό και λαμβάνει υποσχέσεις ανταμοιβής. Όλα αυτά σημαίνουν ότι, προκειμένου ο λόγος του Θεού να καρποφορήσει στις ψυχές, και να έχει επιτυχή αποτελέσματα το έργο της ιεραποστολής και του ευαγγελισμού των ανθρώπων, δεν χρειάζονται πλούσια υλικά μέσα. Ούτε ακόμα επείγει υποχρεωτικά να υπάρχουν άνθρωποι με ειδικές ικανότητες και έκτακτα χαρίσματα. Όχι ότι όλα αυτά είναι απορριπτέα, αλλά απλώς δευτερεύοντα. Και είναι δευτερεύοντα, διότι το έργο της ιεραποστολής δεν είναι ανθρώπινο· θεϊκό είναι. Και επιλογή συχνή του Θεού είναι να επιτελεί τα έργα Του με «τα μωρά και τα ασθενή και τα αγενή και τα μη όντα» (Α Κορ. α 27-28), με ανθρώπους δηλαδή άσημους και αδύναμους, φτωχούς και περιφρονημένους από τους πολλούς.

Κορυφαίο παράδειγμα η πνευματική σαγήνευση όλου του κόσμου από δώδεκα

αγράμματος ψαράδες, τους Αποστόλους!... Όλα αυτά έχουν απόλυτη εφαρμογή στο ιεραποστολικό έργο και των σημερινών ποιμένων της Εκκλησίας, των Επισκόπων και Ιερέων. Αλλά και σε όλων μας και του καθενός μας την όποια διακονία μέσα στην Εκκλησία. **Μη φοβάσαι, λοιπόν, αδελφέ, αν κι εσύ βλέπεις τις δυνάμεις σου μικρές και φτωχές στο έργο της ιεραποστολής και της μεταδόσεως των ευαγγελικών αληθειών στους συνανθρώπους σου, τη στιγμή μάλιστα που το κακό είναι τόσο οργανωμένο και εξαπλώνεται στον κόσμο με μεγάλη δύναμη, μέσα, τρόπους και επιρροή. Μην απογοητεύεσαι. Ένα λόγο οικοδομής, στηριγμού πνευματικού δεν μπορείς να πεις στο διπλανό σου, τον συγκάτοικο στην πολυκατοικία, τον συνάδελφο στη δουλειά; Ένα φυλλάδιο για τον πνευματικό του καταρτισμό δεν μπορείς να του δώσεις; Νομίζεις μικρό είναι αυτό; Η μήπως μόνος σου είσαι στην προσπάθεια αυ τη; Μαζί σου είναι ο παντοδύναμος Κύριος, Αυτός που είπε ότι «η δύναμής μου εν ασθενεία τελειούται» (Β Κορ. ιβ 9), κορυφώνεται η δύναμή μου και λαμβάνει τον ύψιστο βαθμό της μέσα στην ασθενεία, την αδυναμία.**

Τι δειλιάζεις λοιπόν; Θαύματα θα δεις εσύ ο μικρός και φτωχός. Σαν τον επίσκοπο της Φιλαδελφείας θα δεις ανθρώπους που μέχρι τώρα πολεμούσαν την Εκκλησία του Χριστού, τώρα να «συλλαμβάνονται» από τη χάρη του Θεού. Θα δεις επιπλέον το χέρι του Θεού να προστατεύει και σένα και όλους τους δικούς Του «εκ της ώρας του πειρασμού» που παραμονεύει σε κάθε βήμα της ζωής μας. Ας μάθουμε οι χριστιανοί να μην υπολογίζουμε τη δύναμή μας έξω στην κοινωνία με αριθμούς. Για τον Θεό ισχύουν άλλα μαθηματικά. «Μη φοβού το μικρόν ποίμνιον» (Λουκ. ιβ 32). Ο Θεός είναι μεγάλος!..

Περιοδικό "Ο ΣΩΤΗΡ" τεύχος Σεπτεμβρίου 2013 (σελ. 19-20)

Πηγή: http://anavaseis.blogspot.gr/2013/09/blog-post_34.html#more